

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB SEB BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2023 m. kovo 22 d. Nr. 429-155
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB SEB banko (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. rugpjūčio 10 d. – 2022 m. rugpjūčio 24 d. pareiškėjas, panaudodamas mokėjimo kortelės „SEB Mylimiausia Mastercard“ Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Kortelė) duomenis, atliko mokėjimo operacijas, kurių bendra suma – 6 741,81 Eur (toliau – Mokėjimai): 1) 2022 m. rugpjūčio 10 d. atliktas mokėjimas lėšų gavėjui *MOONPAY 3592/MALTA/MLT* – 139,30 Eur; 2) 2022 m. rugpjūčio 11 d. atliktas mokėjimas lėšų gavėjui *Binance/Gedimino pr. 44a Spaces/Vilnius/LT 01110 LTU* – 2 247,29 Eur; 3) 2022 m. rugpjūčio 16 d. atliktas mokėjimas lėšų gavėjui *Binance/Gedimino pr. 44a Spaces/Vilnius/LT 01110 LTU* – 2 500 Eur; 4) 2022 m. rugpjūčio 24 d. atliktas mokėjimas lėšų gavėjui *Binance/Gedimino pr. 44a Spaces/Vilnius/LT 01110 LTU* – 300 Eur; 5) 2022 m. rugpjūčio 24 d. atliktas mokėjimas lėšų gavėjui *Binance/Gedimino pr. 44a Spaces/Vilnius/LT 01110 LTU* – 1 555,22 Eur.

2022 m. spalio 14 d. banko saugos sistemos sustabdė dviejų pareiškėjo inicijuotų 1 991,51 Eur ir 1 991,51 Eur vertės mokėjimų vykdymą prekybininkui „Binance“. Tą pačią dieną (13 val. 33 min.) bankas susisieikė su pareiškėju telefonu dėl sustabdytų mokėjimo operacijų. Banko darbuotojui papasakojus pareiškėjui apie investicinio sukčiavimo situacijas, pareiškėjas pripažino, kad yra pakliuvęs į sukčių pinkles (bendrauja per *AnyDesk* programėlę, registracijas atliko pats, be to, yra prisiėmęs daug kreditų). Pokalbio metu banko darbuotojas įspėjo pareiškėją apie galimas rizikas investuojant, o pareiškėjas patvirtino, kad investavimo rizikos jam žinomos¹.

2022 m. lapkričio 15 d. ir 2022 m. lapkričio 29 d. pareiškėjas kreipėsi į banką dėl Mokėjimų lėšų (6 741,81 Eur) gražinimo.

2022 m. lapkričio 17 d. ir 2022 m. gruodžio 5 d. bankas raštu ir telefonu pateikė atsakymą pareiškėjui į jo pateiktus kreipimusis ir nurodė, kad jo prašymas dėl Mokėjimų lėšų gražinimo nebus tenkinamas.

Pareiškėjas nesutinka su banko sprendimu negražinti jam Mokėjimų lėšų. Pareiškėjo teigimu, bankas neužtikrino jo su Kortele susietoje sąskaitoje esančių lėšų saugumo, taip pat nesiėmė veiksmų tam, kad perspėtų pareiškėją apie sukčiavimo rizikas ir (ar) sustabdytų įtartinus Mokėjimus, kurie, kaip paaiškėjo vėliau, buvo įvykdyti sukčių naudai. Pareiškėjas mano, kad banko neveikimas nulėmė tai, kad buvo įvykdyti jo ginčijami Mokėjimai, todėl kreipimesi prašo Lietuvos banko rekomenduoti bankui atlyginti pareiškėjui jo nuostolius, susijusius su Mokėjimų įvykdymu, – gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Mokėjimų sumą.

Bankas nesutinka tenkinti pareiškėjo reikalavimo. Bankas pažymi, kad Mokėjimai buvo tinkamai autorizuoti paties pareiškėjo banko Bendrųjų taisyklių nustatyta tvarka – suvedant pareiškėjo Kortelės duomenis ir papildomai patvirtinant Mokėjimus, suvedant pareiškėjo atpažinties priemones „Smart-ID“ PIN 1 kodą. Banko teigimu, jis, kaip mokėjimo paslaugų teikėjas, laiku ir tinkamai vykdė visus jam teisės aktų keliamus reikalavimus: reikalavo, kad pareiškėjui atpažinti ir Mokėjimams patvirtinti būtų atlikti veiksmai, atitinkantys griežto kliento autentiškumo patvirtinimo reikalavimus, o saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūra

¹ Ginčo byloje esantis banko ir pareiškėjo 2022 m. spalio 14 d. telefoninio pokalbio įrašas.

užtikrino dinamišką pareiškėjo inicijuotos mokėjimo operacijos susiejimą su konkrečia mokėjimo operacijos suma ir konkrečiu gavėju. Tokių mokėjimo operacijų, kurios buvo autorizuotos (patvirtintos) „3D Secure“ būdu, bankas teigia negalintis ginčyti ir pagal tarptautinės mokėjimo kortelių organizacijos „MasterCard“ nustatytas taisykles. Banko nuomone, jo, kaip mokėjimo paslaugų teikėjo, pareiga gražinti mokėjimo operacijų sumas kiltų tik tokiu atveju, jei mokėjimo operacijos būtų neautorizuotos ir (arba) įvykdytos netinkamai. Mokėjimai nagrinėjami atveju buvo tinkamai autorizuoti, o bankas, kaip mokėjimo paslaugų teikėjas, juos tinkamai įvykdė, todėl bankui negali kilti pareiga gražinti tinkamai autorizuotų mokėjimo operacijų metu pervestų lėšų. Bankas prašo atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuojamų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms dėl Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimai padaryto Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimo nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Mokėjimų sumą, kurios pareiškėjas teigia netekęs apgautas investavimo paslaugas siūliusių asmenų.

Pareiškėjas neginčija pats inicijavęs ir autorizavęs Mokėjimus šalių sutarta tvarka², tačiau, atsižvelgiant į tai, kad bankas tinkamai neapsaugojo pareiškėjo banko sąskaitoje esančių lėšų, tinkamai neperspėjo pareiškėjo apie sukčiavimo riziką ir nuo jos pareiškėjo nepasaugojo, bankas, pareiškėjo manymu, turėtų kompensuoti ir (ar) gražinti pareiškėjui Mokėjimų sumą. Banko vertinimu, mokėjimo paslaugų teikėjui pareiga gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų sumas kiltų tik tokiu atveju, jei mokėjimo operacijos būtų neautorizuotos ir (ar) įvykdytos netinkamai. Nagrinėjamoje situacijoje, banko teigimu, Mokėjimai ne tik buvo autorizuoti pareiškėjo, kuris autorizuodamas Mokėjimus elgėsi itin neatsargiai, bet bankas šiuos Mokėjimus ir tinkamai įvykdė. Dėl šios priežasties bankas teigia negalintis būti įpareigotas gražinti tinkamai – vykdant autorizuotus mokėjimo nurodymus, inicijuotų Mokėjimų sumos pareiškėjui.

Siekdamas išspręsti tarp šalių kilusį ginčą ir įvertinti pareiškėjo bankui keliamo reikalavimo pagrįstumą, Lietuvos bankas vertins, ar pareiškėjo nuostolius galėjo nulemti tai, kad bankas netinkamai vykdė bendrojoje su pareiškėju sudarytoje sutartyje ir (ar) teisės aktuose nustatytas pareigas bei reikalavimus ir todėl turėtų pareigą gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Mokėjimų sumą.

Pareiškėjo reikalavimas atlyginti dėl įvykdytų Mokėjimų atsiradusius nuostolius pagal savo esmę laikytinas reikalavimu taikyti civilinę atsakomybę banko atžvilgiu.

Pagal civilinės atsakomybės sampratą, civilinė atsakomybė – tai turtinė prievolė, kurios viena šalis turi teisę reikalauti atlyginti nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas, o kita šalis privalo atlyginti padarytus nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.245 straipsnio 1 dalis). Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai.

² Remiantis banko bendrųjų taisyklių 2 priedo 11 skyriaus nuostatomis, mokėtojo sutikimas atlikti mokėjimo operaciją mokėjimo kortele duodamas, jei mokėtojas pateikia savo mokėjimo kortelės ir (ar) savo asmens duomenis prekybininkui ar paslaugos teikėjui ir mokėjimo operacija patvirtinama 3D būdu. Šiuo atveju Mokėjimai inicijuoti, panaudojant tik pareiškėjui žinomus duomenis: Kortelės numerį, galiojimo laiką, CVC kodą, pareiškėjo vardą ir pavardę, bei suvedant pareiškėjo interneto banko prisijungimo duomenis – interneto banko naudotojo ID kodą ir pareiškėjo naudojamos atpažinimo priemonės „Smart-ID“ PIN1 kodą.

Taigi, civilinė atsakomybė atsiranda esant asmens, įpareigoto atlikti atitinkamus veiksmus ar nuo jų susilaikyti, neteisėtiems veiksmams ar neveikimui, taip pat kaltei dėl šių neteisėtų veiksmų padarymo ar neveikimo, žalai ir priežastiniam ryšiui tarp veiksmų ar neveikimo ir atsiradusios žalos (CK 6.246–6.249 straipsniai)³. Be to, CK 6.256 straipsnio 4 dalis nustato, kad kai sutartinės prievolės neįvykdo ar netinkamai ją įvykdo įmonė (verslininkas), tai ji atsako visais atvejais, jei neįrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją įvykdė dėl nenugalimos jėgos, jeigu įstatymai ar sutartis nenumato ko kita.

Kasacinis teismas savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad sutartinei civilinei atsakomybei žalos (įskaitant negautas pajamas) atlyginimo forma (CK 6.245 straipsnio 3 dalis, 6.256 straipsnis) taikyti nepakanka sutarties neįvykdymo (pažeidimo) fakto, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti yra būtinas šių sąlygų visetas – bent vienos sąlygos nebuvimas eliminuoja civilinės atsakomybės taikymo galimybę⁴.

Taigi, nagrinėjamu atveju civilinė atsakomybė banko atžvilgiu bendraisiais CK nustatytais pagrindais būtų taikoma, tik nustačius visų trijų civilinės atsakomybės sąlygų – neteisėtų banko veiksmų, pareiškėjo nuostolių (negrąžintos Mokėjimų sumos) ir priežastinio ryšio tarp banko neteisėtų veiksmų ir pareiškėjo nuostolių, visumą.

Ginčo byloje esančiais duomenimis⁵, pareiškėjas, apgautas trečiųjų asmenų, siūliusių jam investuoti, ir atlikdamas tam skirtus trečiųjų asmenų nurodymus – inicijuodamas ir patvirtindamas Mokėjimus, patyrė 6 741,81 Eur nuostolių (žalos). Kaip nurodo bankas atsiliepime, atliekant Mokėjimus pareiškėją ir lėšų gavėją *Binance/Gedimino pr. 44a Spaces/Vilnius/LT 01110 LTU* (toliau – Prekybininkas) siejo sutartiniai santykiai: pareiškėjas turėjo paskyrą, sukurtą Prekybininko teikiamoje platformoje. Atlikdamas Mokėjimus, pareiškėjas siekė papildyti būtent jo paskyroje sukurtą virtualią sąskaitą, kad vėliau galėtų įsigyti kriptovaliutos ir (arba) atlikti vėlesnes investicijas. Taigi, kaip nurodo bankas, Mokėjimų (lėšų pervedimo) tikslas buvo siekis investuoti.

Vertinant, ar nustatytos prielaidos konstatuoti banko neteisėtus veiksmus, kaip būtinąją civilinės atsakomybės taikymo sąlygą, reikia vadovautis ginčo byloje esančiais duomenimis ir nustatytomis aplinkybėmis.

Nagrinėjant ginčą nustatyta, kad bankas pareiškėjo tinkamai autorizuotus mokėjimo nurodymus įvykdyti Mokėjimus įvykdė tinkamai, t. y. teisės aktų ir šalių bendrojoje sutartyje nustatytais terminais ir tvarka. Kaip nurodo bankas, Mokėjimai, kaip elektroninės mokėjimo operacijos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 58 straipsnio nuostatomis, buvo autorizuoti, taikant saugesnio autentiškumo patvirtinimo procedūrą, kuria, be kita ko, užtikrintas ir dinamiškas kiekvieno Mokėjimo susiejimas su konkrečia suma ir konkrečiu gavėju. Aplinkybių ir jas pagrindžiančių duomenų, kad bankas būtų pažeidęs šalių susitarimo (bendrosios sutarties) sąlygas ir dėl to buvo įvykdyti Mokėjimai, taip pat nenustatyta. Šia aplinkybe savo reikalavimo bankui negrindžia ir pats pareiškėjas.

Remiantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalies nuostatomis, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai. Mokėjimų įstatymo 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjo atsakomybė už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą.

Pagrįsdamas bankui keliamą reikalavimą, pareiškėjas kreipimesi teigia, kad bankas nesiėmė pakankamai priemonių tam, kad apsaugotų jo banko sąskaitoje esančias lėšas, neišpėjo pareiškėjo apie sukčiavimo rizikas ir nesiėmė veiksmų stabdyti Mokėjimus.

Bankas nesutinka su pareiškėjo teiginiais, kad bankas nesilaikė teisės aktų reikalavimų, susijusių su įtartinų mokėjimo operacijų stabdymu ir sukčiavimu. Banko teigimu, Mokėjimai buvo autorizuoti ir teikiant mokėjimo paslaugas (vykdant Mokėjimus) sukčiavimo faktas nebuvo fiksuotas, nenustatytos ir aplinkybės, dėl kurių bankas būtų privalėjęs stabdyti Mokėjimus ir (ar) apriboti mokėjimo paslaugų teikimą. Banko teigimu, vykdant Mokėjimus taip pat nebuvo užfiksuota jokių Mokėjimų ypatumų ir banko sistemų trikdžių, kurie būtų galėję paveikti Mokėjimų vykdymą.

Pažymėtina, kad finansų rinkos dalyviai, tarp jų ir bankas, teikdami finansines

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. balandžio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje UAB „Vasario koncernas“ v. Teisingumo ministerija, bylos Nr. 3K-3-600/2002.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-144-915/2018, 31 punktas.

⁵ Banko atsiliepime nurodytos aplinkybės, pareiškėjo ir banko darbuotojo pokalbių įrašai.

paslaugas, turi veikti profesionaliai ir skaidriai. Bankui, kaip profesionaliam verslininkui ir savo srities specialistui, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, todėl, turėdamas specifinių finansinių paslaugų teikimo srities žinių, bankas turėtų dėti visas reikiamas bei protingai įmanomas pastangas (įskaitant ir tinkamų prevencinių priemonių, teikiant mokėjimo paslaugas, įdiegimą) tam, kad klientai būtų kuo geriau apsaugoti nuo neautorizuotų ir (ar) nesąžiningų mokėjimo operacijų ir turėtų visas galimybes ginčijamų mokėjimo operacijų lėšas bandyti susigrąžinti, ypač sukčiavimų elektroninėje erdvėje atvejais⁶.

Nors bankas kartu su atsiliepimu nepateikė duomenų, kokių konkrečių veiksmų ėmėsi tam, kad supažindintų pareiškėją su sukčiavimo rizikomis dar iki įvykdant Mokėjimus, vis dėlto neabejotina, kad ir pareiškėjas, kaip vartotojas, besinaudodamas finansinėmis paslaugomis, turi būti rūpestingas ir atsargus, ypač elektroninėje erdvėje, reikalaujančioje dar didesnio vartotojų pastabumo ir atidumo, t. y. tinkamai laikytis su mokėjimo paslaugų teikėju sudarytoje bendrojoje sutartyje nurodytų sąlygų, mokėjimo paslaugų teikėjo pateiktų saugaus naudojimosi mokėjimo paslaugomis elektroninėje erdvėje rekomendacijų, atsargiai ir kritiškai vertinti pasiūlymus greitai praturėti investuojant ar įvykdyti mokėjimus, nesilaikant su mokėjimo paslaugų teikėju sudarytoje bendrojoje sutartyje nurodytų sąlygų, tinkamai įvertinti priimamų sprendimų finansinę riziką ir pan.

Dėl šios priežasties, Lietuvos banko vertinimu, dėl laisva valia priimtų finansinių sprendimų vartotojui tenkanti rizika ir atsakomybė neturėtų būti perkelta finansų rinkos dalyviui, šiam veikiant tinkamai pagal teisės aktų reikalavimus. Pažymėtina, kad duomenų, kodėl tinkamai pareiškėjo autorizuoti Mokėjimai galėjo turėti įtartinų mokėjimo operacijų požymių, kurie būtų sąlygoję banko pareigą šias mokėjimo operacijas stabdyti, nagrinėjant ginčą nenustatyta, jų nenurodė ir pareiškėjas.

Be to, kaip nustatyta nagrinėjant ginčą, 2022 m. spalio 14 d. banko saugos sistemos sustabdė dviejų pareiškėjo inicijuotų 1 991,51 Eur ir 1 991,51 Eur vertės mokėjimų vykdymą prekybininkui „Binance“. Tą pačią dieną bankas susisieikė su pareiškėju telefonu dėl sustabdytų mokėjimo operacijų ir informavo apie investicinio sukčiavimo situacijas bei su tuo susijusias rizikas. Tai rodo, kad bankas vykdo mokėjimo operacijų stebėseną ir, nustačius esant įtartinų operacijų požymius, imasi veiksmų šias operacijas sustabdyti. Verta atkreipti dėmesį ir į tai, kad faktas, jog pareiškėjas inicijavo ir autorizavo Mokėjimus, siekdamas investuoti, tačiau to padaryti nepavyko, pareiškėjui vertinant, kad jis buvo apgautas, taip pat savaime nereikia, kad bankas veikė netinkamai – nesilaikė teisės aktų reikalavimų, vykdydamas Mokėjimus, ar kad nesiėmė reikiamų ir (ar) teisės aktuose nustatytų veiksmų, susijusių su pareiškėjo ginčijamų Mokėjimų stabdymu. Priešingai, nustatyta, kad bankas neturėjo pagrindo nevykdyti tinkamai pareiškėjo autorizuotų mokėjimo nurodymų įvykdyti Mokėjimus, be to, nenustatyta jokių kitų aplinkybių, kurios suponuotų apie banko veiksmų galimą neteisėtumą vertinamų aplinkybių kontekste.

Nagrinėdamas ginčus Lietuvos bankas neatlieka patikrinimų tam, kad nustatytų, ar nebuvo pažeisti finansų įstaigų veiklai keliami teisės aktų reikalavimai. Lietuvos bankas remiasi ginčo šalių pateiktais konkrečiais įrodymais, kurių pagrindu priima sprendimą. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad ginčo byloje nėra jokių duomenų, galinčių patvirtinti pareiškėjo nurodytą aplinkybę, kad bankas nesiėmė reikiamų veiksmų, kad apsaugotų pareiškėjo banko sąskaitoje esančias lėšas, o įvykdydamas Mokėjimus būtų pažeidęs finansų rinką reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus. Vadinasi, nėra jokių duomenų, galinčių patvirtinti, kad bankas, įvykdydamas Mokėjimus, būtų nesilaikęs teisės aktų reikalavimų ar šalių susitarimo (bendrosios sutarties) sąlygų, taigi, atlikęs neteisėtus veiksmus, kurių nulemtus nuostolius (Mokėjimų sumą) pareiškėjui turėtų kompensuoti.

Neteisėti veiksmai yra būtinoji sutartinės atsakomybės sąlyga – nenustačius neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo sutartinei civilinei atsakomybei kilti⁷. Kaip buvo konstatuota pirmiau, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti civilinės atsakomybės sąlygų visetą. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra nurodęs, kad jei ieškovas neįrodo sutarties neįvykdymo, jo įrodinėjami nuostoliai ir priežastinis ryšys yra tik tariami, objektyviai nesusiję su sutartimi ir

⁶ Tai, kad verslininkui, šiuo atveju ir bankui, kaip ir bet kuriam kitam savo srities profesionalui, teikiančiam paslaugas, teisės aktai nustato aukštesnį profesionalo teisėto elgesio standartą, taigi, kad jam taikomi aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs ir kasacinis teismas. Pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. vasario 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-112/2008; 2010 m. kovo 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-69/2010; 2018 m. spalio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-60-969/2018.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-478/2011; 2012 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2012.

teismas savo procesiniame sprendime dėl jų gali nepasisakyti⁸.

Vadovaujantis nustatytais aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kad banko veiksmai įvykdant pareiškėjo ginčijamus Mokėjimus vertintini kaip teisėti, taip pat į tai, kad nebuvo nustatytos būtinosios banko civilinės atsakomybės taikymo sąlygos, darytina išvada, kad tenkinti pareiškėjo reikalavimo ir rekomenduoti bankui kompensuoti pareiškėjui jo nuostolius dėl įvykdytų Mokėjimų – 6 741,81 Eur, nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

⁸ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010.